

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 024688 20 Uvp
Banjaluka, 4.5.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Ljiljane Bošnjak Glizijan i Svjetlane Knežević, kao članova vijeća, uz učešće Mire Mačkić, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi T. M. iz Š. (u daljem tekstu: tužilac), zastupanog po punomoćniku S. M.-B., advokatu iz B., protiv rješenja broj: ... od 2.4.2018. godine Uprava ... B. (u daljem tekstu: tužena), u predmetu usklađivanja stanja u katastru nepokretnosti, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj: 11 0 U 024688 19 U od 4.9.2020. godine, u sjednici vijeća, održanoj dana 4.5.2022. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za naknadu troškova sastava zahtjeva.

Obrazloženje

Pobijanom presudom je odbijena tužba, podnesena protiv uvodno označenog osporenog akta, kojim je uvažena žalba tužioca i N. M., izjavljena protiv zaključka Područna jedinica Š. broj: ... od 13.9.2017. godine, te taj zaključak poništen i predmet vraćen prvostepenom organu na ponovni postupak i odlučivanje. Tim zaključkom je odbačen zahtjev tužioca i N. M. za usklađivanje podataka o upisu u popisnom katastru i katastru nepokretnosti, kao neuređan.

Odbijanje tužbe sud obrazlaže razlozima da je zakonito postupila tužena kada je uvažila žalbu tužilaca i poništila osporeni zaključak, jer nije bilo osnova da prvostepeni organ odbaci, kao neuređan, njihov zahtjev, s obzirom da su postupili po traženju prvostepenog organa u ostavljenom roku, ali nisu otklonili sve nedostatke, jer ih prvostepeni organ nije upozorio na posljedice propuštanja, tako da se nisu ostvarili osnovi iz člana 56. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 13/02, 87/07, 50/10 i 66/18, u daljem tekstu: ZOUP) za odbacivanje istog. Međutim, nižestepeni sud je cijenio da su neosnovani navodi u tužbi da tužena nije izvršila presudu nižestepenog suda od 11.5.2017. godine, jer je o tom zahtjevu tužilaca već odlučeno presudom od 29.8.2017. godine, kojom je tužba odbijena, uz obrazloženje da je nakon donošenja presude od 11.5.2017. godine poništen osporeni akt, nakon čega je tužena donijela novi akt od 26.5.2017. godine.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tužilac pobija njenu zakonitost zbog povreda propisa o postupku, koje su od uticaja na rješenje stvari i pogrešne primjene materijalnog prava. U zahtjevu navodi da je ostalo

nejasno zbog čega je tužba odbijena, jer da nije bilo osnova da prvostepeni organ odbaci zahtjev tužilaca zaključkom od 13.9.2017. godine, kao neuređan. Nadalje traži da se izvrši sudska presuda i predlaže da se zahtjev uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati nižestepenom sudu na ponovno odlučivanje, eventualno preinači, uz naknadu troškova sastavljanja zahtjeva po advokatu.

Tužena u odgovoru na zahtjev navodi da ostaje kod razloga iznesenih u obrazloženju osporenog akta, sa prijedlogom da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), odlučeno je kao u izreci ove presude, iz slijedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba, podnesena protiv osporenog akta tužene, uz iznošenje valjanih i argumentovanih razloga od strane nižestepenog suda, koje tužilac nije doveo u sumnju navodima zahtjeva.

Iz stanja spisa proističe da je rješenjem prvostepenog organa od 12.2.2013. godine usvojen zahtjev tužilaca za usklađivanje podataka o upisu parcela popisnog katastra i katastra nepokretnosti u odnosu na k.č. broj 2080, 2081, 1881/15, 15 i 1898 K.O. G., a odbijen zahtjev u odnosu na k.č. broj 35/1 i 74/4, te je to rješenje poništeno rješenjem tužene od 26.5.2017. godine, a u izvršenju presude nižestepenog suda broj: 11 0 U 018774 16 U od 11.5.2014. godine, jer je ostalo nejasno šta zapravo tužioci traže podnesenim zahtjevom od 23.11.2013. godine, uz upute da se tužioci pozovu i opredjele zahtjev bilo na ispravku greške u katastarskom operatu, ili da se izjasne kakvo usklađivanje podataka traže, jer da je njihov zahtjev nejasan i neopredjeljen.

U izvršenju rješenja tužene od 26.5.2017. godine prvostepeni organ je odbacio zahtjev tužilaca, kojim su zatražili usklađivanje podataka po upisu popisnog katastra i katastra nepokretnosti, kao neuređan, uz obrazloženje da je podneskom od 22.8.2017. godine zatraženo od tužilaca da preciziraju zahtjev, uz iznošenje konkretnih činjenica i označavanjem parcela, sa naznačenjem lica na kojima se te parcele vode, pravnog osnova za sticanje nepokretnosti, uz ostavljanje roka od 15 dana. Tužioci su postupili po traženju, ali nisu, po zaključku prvostepenog organa, otklonili postojeće nejasnoće, te je, s pozivom na odredbe člana 56. stav 2. ZOUP, zahtjev odbačen. Osporenim aktom je uvažena žalba tužilaca i taj zaključak poništen, te predmet vraćen na ponovni postupak i odlučivanje, uz obrazloženje da je zaključak donesen uz povredu pravila postupka, jer da prvostepeni organ nije upozorio tužioce na mogućnost odbacivanja zahtjeva, pa kako je podnesak i dalje ostao nejasan, tužena je smatrala da je prvostepeni organ trebao naložiti ponovno otklanjanje nedostataka, odrediti novi rok, uz upozorenje na posljedice propuštanja. Pobijanom presudom je odbijena tužba iz već navedenih razloga.

Pobijana presuda je pravilna i zakonita, a tužilac navodima u zahtjevu ne dovodi u pitanje tu pravilnost i zakonitost.

U zahtjevu tužilac izražava neslaganje u vezi sa donesenim zaključkom prvostepenog organa, koji je poništen osporenim aktom. To i ne može biti osnov za pobijanje donesene presude iz razloga što je upravo zaključak od 13.9.2017. godine poništen osporenim aktom, jer je žalba tužilaca uvažena, a u osporenom aktu je navedeno zbog čega je taj zaključak nezakonit.

Zato nije jasno zašto tužilac tvrdi da je osporeni akt, koji je donesen u njegovu korist i N. M., nezakonit, pa se takvi navodi u zahtjevu cijene paušalnim. U suštini, nižestepeni sud je trebao odbaciti tužbu, jer tužioci nisu imali pravni interes da osporavaju akt tužene, kojim je njihova žalba uvažena i zaključak poništen, ali kako je tužba odbijena, to su iste pravne posljedice, što ne utiče na zakonitost pobijane presude, niti daje mogućnost da se tužba uvaži i osporeni akt poništi.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, pobijanom presudom nisu ostvareni razlozi nezakonitosti, predviđeni odredbom člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca za njeno vanredno preispitivanje odbija, na osnovu odredbi člana 40. stav 1. istog zakona.

Odbijanje zahtjeva za naknadu troškova spora iz stava 2. presude se zasniva na odredbi člana 49a. ZUS, kojom je propisano da stranka koja izgubi spor je dužna da protivnoj stranci nadoknadi troškove spora. Kako je zahtjev tužioca odbijen, kao neosnovan, to nije bilo osnova da mu se odrede troškovi koje je povodom istog imao.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić